

STATSMINISTERENS ÅPNING AV IDRETTSTINGET I BODÖ, 18. APRIL 1980

Jeg vil takke for innbydelsen til Idrettstinget, og for at jeg får denne muligheten til å hilse tinget og dets representanter. Idrettstinget er, som norsk idretts høyeste myndighet, en begivenhet i vårt hjemlige kulturliv. Jeg synes det er positivt at forhandlingene denne gangen er lagt til vår nordlige landsdel. Det vil kunne virke som en inspirasjon for idrettsarbeidet også i denne delen av landet.

Jeg vil gjerne gi uttrykk for anerkjennelse til norsk idrett for den måten idrettsarbeidet drives på. Idretten er vårt lands største massebevegelse med nær 1,3 millioner medlemmer, organisert i ca. 9000 lag. Dette er tall som imponerer og som understreker den samfunnsmessige betydningen

- 2 -

idretten har. Bak tallene ligger det en enorm aktivitet. Det er ikke tvil om at idretten er med og gir stadig større grupper av folket et meningsfylt og sunt livsinnhold. Den har en oppdragende virkning på barn og unge, og den kan aktivisere oss litt eldre - som sikkert kan trenge det.

Det som er helt sikkert er at idrettens betydning ikke vil minske i åra som kommer - tvert imot. Stadig større grupper av folket må trekkes med i idrettsarbeidet, og vi ser eksempler på at det går i riktig retning, men fortsatt er mye ugjort. Jeg ser det som en særlig positiv utvikling at kvinnene i stadig større utstrekning trekkes med i idretten. Det er også en sentral oppgave å sørge for at de funksjonshemmede kan gis bedre muligheter for idrettsutøvelse.

Mottoet "Idrett for alle" er akseptert hos oss. Vi må stadig arbeide videre for at dette begrepet skal ha et reelt innhold.

En massebevegelse som den idrettsorganisasjonene representerer har en betydelig innflytelse i et demokratisk samfunn.

I vårt samfunn skal organisasjonene ha frihet til å forvalte dette ansvar på selvstendig grunnlag. Idretten er også en internasjonal bevegelse. Det betyr at idrettens organisasjoner fra tid til annen blir konfrontert med begivenheter i internasjonal politikk. Mot en slik bakgrunn er det helt naturlig at norske idrettsorganisasjoner er opptatt av spørsmålet om norsk deltakelse i sommerolympiaden i Moskva. Men det er også et spørsmål som er av betydning for vårt lands utenrikspolitikk.

Regjeringen har ved flere anledninger sterkt fordømt den sovjetiske innmarsjen i Afghanistan. Invasjonen representerer et klart brudd på hevdvundne prinsipper og regler for forholdet mellom statene. Vi kan ikke under noen omstendighet godta væpnet intervensjon som virkemiddel i internasjonal politikk. Det er uakseptabelt at en stormakt med våpenmakt griper inn i et annet lands indre anliggender.

Med andre ord: Det er Regjeringens syn at vi må ta klart avstand fra Sovjetunionens maktovergrep. Dette syn deler vi med regjeringene og opinionen i de aller fleste av verdens land. Regjeringen vil for sin del i den videre håndtering av saken ikke foreta seg noe som kan svekke dens holdning til den sovjetiske intervensjon. Det må være

klart at slike overgrep ikke skal lønne seg.

Dette er den kortsiktige oppgaven vi står overfor. Kravet her er at de sovjetiske tropper må trekkes ut av Afghanistan.

Den langsiktige oppgaven vil fortsatt være å gjøre slike overgrep umulige. Det kan vi bare gjøre ved å fortsette arbeidet med sikte på rustningskontroll, nedrustning og økt respekt for folkeretten og reglene for mellomstatlig samkvem.

Når det gjelder spørsmålet om norsk deltakelse i sommerolympiaden i Moskva, har det vært og er det Regjeringens prinsipielle syn at dette spørsmål må avgjøres av idrettsorganisasjonene selv. Det er et grunnleggende trekk i det norske samfunn at organisasjonene selv på fritt grunnlag skal kunne ta standpunkt til de spørsmål som faller innenfor deres

ansvarsområde. Det er min faste overbevisning at avgjørelsen om deltakelse eller ikke i sommerolympiaden i Moskva vil stå sterkere både i vårt eget land og internasjonalt når den er tatt på fritt grunnlag av idrettsorganisasjonene selv, uten at de politiske myndigheter har lagt press på dem.

Jeg har på den annen side ved flere anledninger tidligere gitt uttrykk for at Regjeringen vil gi organisasjonene råd dersom den måtte bli bedt om dette. Men også da er det organisasjonene selv som må ta den endelige avgjørelse i det spørsmålet saken gjelder.

Idrettstinget skal i disse dagene drøfte og ta standpunkt til en rekke saker av stor betydning for idrettsorganisasjonene og for samfunnet ellers. Jeg ønsker lykke til med forhandlingene.